Oficina d'Accés a la Universitat

Proves d'accés a la universitat

Convocatòria 2014

Literatura catalana

Sèrie 5

Escolliu UNA de les dues opcions (A o B).

OPCIÓ A

- 1. A *Cròniques de la veritat oculta*, de Pere Calders, es repeteixen motius com les mans, el crim, la casa, els promesos i el festeig, el viatge, el circ i el teatre, entre altres. Trieu quatre d'aquests motius, expliqueu quin significat tenen o què simbolitzen i aporteu l'exemple d'un conte per a cadascun.

  [3 punts]
- **2.** Jaume Aulet ha comentat que «l'experiència de la guerra, de la derrota i de l'exili signifiquen l'esfondrament definitiu d'aquella Catalunya ideal preconitzada pel Noucentisme a principis de segle. El postsimbolisme de la immediata postguerra il·lustra aquesta situació molt més punyent i ho fa des d'una reflexió més humana i existencial. En el cas de Josep Carner, la culminació d'aquest procés el tenim a *Nabí* (1941)». A propòsit d'aquesta afirmació, comenteu a grans trets l'argument i els temes de *Nabí* i relacioneu-los amb el context històric i amb l'evolució general de la poesia de Josep Carner. [2 punts]

- **3.** Comenteu el poema «En la meva mort», de Bartomeu Rosselló-Pòrcel, que pertany al recull *Imitació del foc*. Tingueu en compte, sobretot, aquests aspectes (no cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre):
  - a) El significat del poema.
  - b) El valor i el sentit del llenguatge simbòlic.
  - c) L'anàlisi formal i les principals figures retòriques.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

En la meva mort

Estic cansat de tu, domini fosc i tempestat de flama.

M'exaltaré damunt els horitzons i trauré les banderes al desert

de la darrera cavalcada.

Reina d'aquestes hores, ara véns tota brillant, armada.

Inútil desesper del vespre! L'alba i l'ardor temerari que m'encén

allunya les estrelles.

Madrid, març 1936

OPCIÓ B

- 1. Analitzeu i valoreu raonadament l'afirmació del poeta Salvador Espriu en una entrevista que li va fer Amando Carlos Isasi Angulo: «En *Antígona*, la primera de les meves obres dramàtiques, s'utilitza el mite de Sòfocles per a plantejar el fet de la Guerra Civil.» [3 punts]
- 2. Comenteu els diversos significats de l'aigua com a símbol universal de vida, mort i renaixement en la novella *Jardí vora el mar*, de Mercè Rodoreda. [2 punts]

- 3. Comenteu el fragment següent de *Mar i cel*, d'Àngel Guimerà (acte II, escena XIII). Tingueu en compte, sobretot, aquests aspectes (no cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre):
  - a) Contextualitzeu aquest fragment en l'obra. A banda de presentar breument els dos personatges i la situació que estan vivint, cal que expliqueu el sentit d'alguns versos que tenen relació amb escenes anteriors (per exemple: «I els vils a l'aigua la llençaren!», «I un mariner li esclafà el rostre / d'un cop de rem!», etcètera).
  - b) Analitzeu els aspectes formals més destacats d'aquest text: la mètrica, les figures retòriques, els recursos expressius, les acotacions, etcètera.
  - c) Tenint en compte els mots del Saïd, reflexioneu sobre el tema de la gelosia i la venjança dins l'obra.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Pare! Ah! BLANCA:

Saïd (a part): M'han esqueixat fins l'ànima!

Blanca (a Saïd): Pietat! Perdó per ells!

Saïd (reconcentrat): Fill: Venja'ns! Venja'ns!

Pietat! BLANCA:

Saïd: I els vils a l'aigua la llençaren!

BLANCA: Perdó!

I un mariner li esclafà el rostre Saïd:

d'un cop de rem!

BLANCA:

I el mar s'obrí, i les ones Saïd:

la dragaren!

BLANCA: Pietat!

Saïd: Venja'ns! I encara

puja del fons!

BLANCA: Ah!

Saïd: Venja'ns!

Blanca (Saïd poc a poc se va fixant en ella): Doncs mateu-me

> també a mi. Què espereu? Sang avorrida hi ha en mes venes: sentiu? Jo a vostra mare

l'he arrencat de sa llar: jo sóc la vibra que us he tret de sos braços; jo a les ones

he llençat lo seu cos, i jo sa testa

amb lo rem he partit! Mateu-me! Monstre!

No encara? No? Jo he desitjat ta vida! Jo amb lo punyal t'he amenaçat! Sedenta de ta sang me trobava; jo, una dona!

No em sents? Mata'm! Ah, mata'm!

